

[Indenrigsministeren]

Derfor ville det være forfærdelig ønskeligt, om vi i dag kunne sige: ja men vi lægger en politik nagelfast fra nu af og til år 2000. Så havde kommunerne og vi andre da noget at rette os efter. Så kunne vi i og for sig gå hjem. Sådant er tingene jo ikke, det ved vi alle sammen godt, og i et samfund, der er under sådanne forandringer af alle mulige årsager, bliver vi nødt til at følge udviklingen opmærksomt. Det er til fordel for folketinget at gøre det, for ellers er vi ude af trit med virkeligheden, men det er sandelig også af vigtighed for kommuner og amtskommuner, at vi er årvågne, for ellers er vi ikke i stand til at indstille os på det, hvis det pludselig skulle gå den anden vej. Det er vi meget indstillede på at være årvågne over for, og det er derfor, jeg nu nogle gange har nævnt den sætning, som jeg lægger megen vægt på.

Så var man inde på den traditionelle diskussion om arbejdspladser. Jeg tror, at hr. Henning Rasmussen gør sig skyldig i den fejl ikke at tage hensyn til, at udgangspunktet for alle de tal – jeg vil indrømme, at fru Karen Højte Jensen har ret i, at de bevæger sig op og ned på skalaen – for, hvor katastrofalt det vil gå, så vidt jeg kan lytte mig til, er de oprindelige budgetter for 1983, før man begyndte at revidere dem. Det synes jeg at tallene kunne tyde på, for ellers kan jeg slet ikke se, hvordan man kan komme så højt op.

Jeg vil give fru Karen Højte Jensen ret i, at det, der er tale om, er, at kommunerne og amtskommunerne har holdt deres beskæftigelsestal. Hr. Maisted sagde, at der jo er muligheder for at lade være med at besætte de stillinger, man havde planlagt at besætte. Man kunne jo også kigge på, at der i løbet af et år er tale om rokeringer, fordi 45.000 of-fentligt ansatte i kommuner og amtskommuner ønsker at fratræde efter eget ønske. Også det kunne give anledning til, at der ikke bliver tale om disse voldsomme tal, som hr. Henning Rasmussen nævner. Jeg tror altså, at hr. Henning Rasmussens astronomisk store tal skyldes, at udgangspunktet er forkert.

Det er også interessant at se på, hvordan det gik sidste gang, hvad nogle ordførere har været inde på. Hvordan gik det med de astronomiske ledighedstal, man påstod at der ville blive i kommuner og amtskommuner i år, hvis regeringens bloktilskudsreduktioner blev til noget? Ja men det gik jo ikke sådan, hr. Henning Rasmussen. Og hvorfor skulle

det med et økonomisk opsving som det, jeg her beskriver, samt sætningen om uændret aktivitet gå anderledes? Det har jeg meget svært ved at se. Her har vi jo virkelig historien, så vi kan bruge den for fremtiden.

Hr. Agerschou skal jeg nok fortælle, at regeringen har den aftale med de kommunale parter, at i det øjeblik vi laver en udgiftskrævende lovgivning, så skal der kompenseres for den ved de forhandlinger, vi har med kommunerne i juni måned. Det er regeringens sædvanlige forhandlingspraksis. Det sker i juni måned, og det vil også komme til at ske i år, så hr. Agerschou har ikke nødig at være nervøs for det.

Til hr. Ole Vig Jensen skal jeg kun sige, at vi er enige i, at der kan være problemer i København. Jeg kan sige, at jeg har fået en henvendelse fra overborgmesteren, og at jeg i dag har underskrevet et brev til overborgmesteren og bedt om, at vi i fællesskab på embedsmandsplan går de synspunkter, overborgmesteren har lagt frem i sit brev, igennem og vurderer, hvorvidt der er tale om problemer, og hvilket omfang disse problemer har. Jeg har bedt om, at overborgmesteren derefter kommer til et møde, så vi kan tale om disse ting.

Ordføreren for CD skal jeg bede om at hilse kristeligt folkeparti og kvittere for den hilsen, som jeg altså fik. Og i øvrigt tak for velviljen!

Kommunerne skal være bufferen, siger hr. Lenger. Nej, det skal de ikke. Regeringen opfatter det som sin hovedforpligtelse at være buffer, men det skal jo være for en rigtig økonomisk politik, og det, vi beder om, er, at kommunerne fortsat vil være medbuffer på den opgave; ellers kan den ikke løses.

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne starte med at referere til Nyt fra Danmarks Statistik, nr. 225 af 7. november 1983. Der står – nu er det altså ikke oplæsning, det er et resumé – at der er tale om et fald for amtskommuner, Københavns og Frederiksberg kommuner og øvrige primærkommuner på 7.500 eller 1,6 pct., efter at de har gennemgået budgetterne for 1984 og sammenholdt dem med budgetterne for 1983. Det er det tal, jeg er gået ud fra, og det er virkningen af indgrebene i kommunerne.